

Posudek na doktorskou disertační práci Mgr. Tomáše Jablonického
Dějiny trestního práva v českých zemích v letech 1848 až 1989

Předkládaná doktorská disertační práce Mgr. Tomáše Jablonického je zásadně přepracovanou verzí práce, na kterou jsem vypracoval původní posudek dne 30. dubna 2014 a která nebyla úspěšně obhájena. Toto konstatování uvádím zejména proto, že bych rád uvedl, že Mgr. Tomáš Jablonický většinu mých tehdejších připomínek, jakož i výsledky první obhajoby reflektoval a do své práce zapracoval. Přesto bych však setrval u své původní zásadní připomínky, že zvolený časový úsek je příliš široce vymezený. Autor se nicméně přesto pokusil podat ucelený výklad vývoje trestního práva (pramenů a základních institutů), jak v habsburské monarchii, tak poté v éře samostatného Československa. Kromě toho se ale věnuje i vědě trestního práva, vědeckým a akademickým institucím oboru a jeho představitelům. Logicky však rezignoval na stejně podrobný pokus postihnout i vlastní aplikaci trestně právních předpisů.

Zvolené téma či přinejmenším jeho dílčí aspekty, se již staly předmětem zkoumání několika monografií a odborných studií, zdaleka však nebylo zpracováno vyčerpávajícím způsobem. Autorovi proto zbyl dostatečný prostor pro vlastní syntézu a zejména po formulaci vlastních názorů.

Práci začíná úvodem, kde se autor snaží vymezit jak předmět a cíl své práce, tak se vyjadřuje i k metodologii. Pojednání o vývoji trestního práva (jeho „rozvoji“ a „úpadku“) se snaží zasadit jak do historického kontextu, tak právě i do výše zmíněného kontextu vývoje trestně právní vědy. Právě z tohoto důvodu práce obsahuje i profily nejvýznamnějších českých trestně právních vědců a kriminologů. Vzhledem k tématu a charakteru práci setrávám ale na svém názoru, že práce tohoto typu by měla začít kritickým pojednáním o pramenech a literatuře.

Autorovi se podařilo shromáždit reprezentativní výběr zejména dobové literatury a to jak knižní, tak časopisecké. Ocenil bych i to, že v době od sepsání první verze práce autor dokončil i poměrně rozsáhlý archivní výzkum ve fondech pražské a brněnské univerzity. Mohl však ještě využít i fondy Národního archivu v Praze a stranou ponechal i některé dostupné elektronické zdroje.

Autor se poctivě snažil vyrovnat se i s původním problémem práce, kterým byla nestejná úroveň zpracování jejích jednotlivých částí. To se mu do značné míry podařilo. Mezi nejsilnější stránky Jablonického práce patří analýza působení a tvorby předních osobností české vědy trestního práva (zejména Prušáka, Kallaba, Miřičky, Veselé či Solnaře) i představitelů období její stagnace. Zde bych vyzvedl i přínosné soustředění se na vybrané instituty typické pro jednotlivá díla, etapy vývoje a představitele.

Práce Mgr. Tomáše Jablonického je rozdělena na úvod, 7 obsahových kapitol, závěr a anglický abstrakt. Včetně seznamu literatury a jmenného rejstříku čítá 458 stran. Po této stránce splňuje formální kritéria pro rozsah doktorské disertace

Co se týče předložené druhé přepracované verze doktorské disertační práce, rád bych konstatoval, že přes některé kritické připomínky ke koncepci práce, autor prokázal, že je schopen samostatné vědecké práce a jeho práci lze proto doporučit obhajobě.

V Praze dne 21. března 2016

Prof. JUDr. Jan Kuklík, DrSc.

